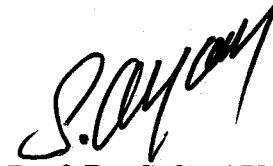

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 13.05.2019
Sayı: 2018 / 158

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

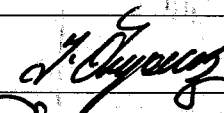
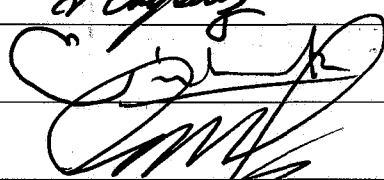
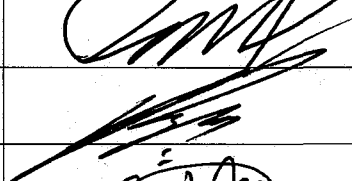
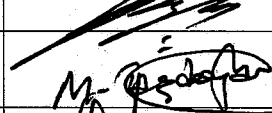
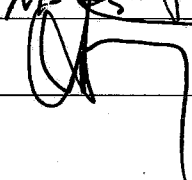
Su kirliliği, kullanımı ve buna bağlı olarak oluşan çevresel etkileri ve sorunları, alınması gereken önlemleri belirlemek üzere Anayasanın 98, içtüzüğün 104 ve 105 maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.07/05/2019

Prof. Dr. Sefer AYCAN

①

Kahramanmaraş Milletvekili

	Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
2	İbrahim Özgür	Sanlıurfa	
3	Esin Kona	Konya	
4	Bekir Şimşek	Merkez	
5	Abdurrahman BAŞKAN	Antalya	
6	A. Muhittin Tölgün	Erzurum	
7	Arzu FİDAN	İSTANBUL	

[illegible]

GEREKÇE

Su kirliliği; göl, nehir, okyanus, deniz ve yeraltı suları gibi su barındıran havzalarda görülen kirliliğe verilen genel addır. Her çeşit su kirliliği, kirliliğin bulunduğu havzanın çevresinde veya içinde yaşayan tüm canlılara zarar verdiği gibi, çeşitli türlerin ve biyolojik toplulukların yok olmasına sebep olur.

Türkiye, sanılanın tersine, su zengini bir ülke değildir. Artan nüfusu, gelişen ekonomisi ve büyüyen kentleriyle Türkiye, "su fakiri" olma yolunda ilerlemektedir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın 2016 yılı verileri üzerinden hazırladığı Türkiye Çevre Sorunları ve Öncelikleri Değerlendirme Raporu da Türkiye'nin en önemli çevre sorununun su kirliliği olduğunu ifade etmektedir.

Türkiye'de ekonomik gelişmişlik ve dünya ortalamasının üzerinde seyreden nüfus artışı, tatlı su kaynakları üzerindeki baskıyı artırmaktadır. Su kıtlığının oluşturduğu risk toplumun çeşitli kesimlerini farklı şekillerde etkilemekle birlikte, bu risk herkes için ortaktır. Bireyler açısından bakıldığında temiz, sağlıklı ve yeterli suya ulaşamama sorunu başka sıkıntılara zemin hazırlamaktadır. Bunlardan en önemlisi, suya bağlı hastalıkların ortaya çıkması ve hatta bu hastalıkların ölümle sonuçlanmasıdır.

81 ilden toplanan veriler, Türkiye'de 30 ilde su kirliliğinin en büyük çevre sorun olduğunu ortaya koyuyor. Bu illerde bulunan 158 yerüstü su kaynağında yapılan kalite kontrolünde 33 noktada (kaynakların % 21'inde) suyun kirli, 52 noktada ise (kaynakların % 33'ünde) çok kirli olduğu tespit edildi. Sadece 15 ilden 67 yeraltı kaynağına ait verileri içeren rapor bu kaynaklardan 46 adedinin (%69'unun) iyi kalitede, 21 adedinin (%31'inin) ise zayıf kalitede olduğunu kaydediyor.

Türkiye'de yeraltı su kaynaklarının kirlenmesinde kent kaynaklı kirliliğin payı büyüktür. Maalesef ülkemizdeki birçok kentte atıklar arıtılmadan çevreye bırakılmakta ve bu atıklar yeraltı su kaynaklarına su ve toprak aracılığıyla sızmaktadır. Türkiye'deki 3.225 belediyenin sadece 2.421'inde kanalizasyon şebekesi mevcutken belediyelerin ancak 296'sında atık su arıtma tesisi bulunmaktadır.

Sanayilerde oluşan endüstriyel atık suların arıtılmadan doğaya deşarj edilmesi veya atık su arıtma tesisi bulunsa bile alıcı ortam deşarj standardına uygun arıtım yapılmamasından dolayı su kirliliği yaşanmaktadır.

Su, her türlü yaşam biçimi için vazgeçilmez olduğu gibi sosyal ve ekonomik gelişmenin de önemli bir unsurudur. Ayrıca birçok özelliği bakımından da diğer doğal kaynaklardan farklıdır. Bu yüzden su kaynaklarının yönetimi oldukça karmaşıktır. Kalkınmakta olan bir ülke konumundaki Türkiye için su, refah düzeyini artırıcı bir kaynak olarak görülmekte ve kamu kuruluşları öteden beri su kaynaklarının yönetiminde kilit bir rol oynamaktadır.

Gelecek nesillere bırakacağımız sağlıklı bir çevre için su kirliliğinin nedenlerini ve alınacak önlemleri belirlemek üzere Anayasanın 98, içtüzüğün 104 ve 105 maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması uygun olacaktır.